

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy dla powstania prawa analogicznie do art. 6, art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 decydujące jest, że dobrowolny i samodzielny wybór transportu zastępczego za pośrednictwem innego przewoźnika lotniczego następuje w momencie, w którym opóźnienie w każdym razie wynosi już pięć godzin zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) iii), art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2006?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 5 września 2013 r. — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer przeciwko Hansowi Angererowi

(Sprawa C-477/13)

(2013/C 344/79)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Druga strona postępowania: Hans Angerer

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy „przyczyny szczególne i wyjątkowe” w rozumieniu art. 10 dyrektywy (¹) to okoliczności zdefiniowane w wymienionych następnie grupach przypadków [lit. a)–g)], czy dodatkowo do tych okoliczności muszą zachodzić „przyczyny szczególne i wyjątkowe”, dla których wnioskodawca nie spełnia warunków przewidzianych w rozdziałach II i III tytułu III dyrektywy?
- b) Jakiej natury muszą być owe „przyczyny szczególne i wyjątkowe” w drugim wymienionym przypadku? Czy muszą to być przyczyny osobiste — na przykład wynikające z indywidualnego życiorysu — dla których migrant wyjątkowo nie spełnia warunków automatycznego uznania jego wykształcenia na mocy rozdziału III tytułu III dyrektywy?
- 2) a) Czy pojęcie architekta w rozumieniu art. 10 lit. c) dyrektywy zakłada, że migrant w rodzimym państwie członkowskim wykonywał lub po zakończeniu kształcenia byłby mógł wykonywać poza czynnościami technicznymi z zakresu planowania i nadzoru budowlanego oraz wykonania obiektów budowlanych także czynności dotyczące projektowania artystycznego, planowania przestrzeni miejskiej, zarządzania oraz ewentualnie ochrony zabytków, a jeśli tak, to w jakim zakresie?

b) Czy pojęcie architekta w rozumieniu art. 10 lit. c) dyrektywy zakłada, że migrant posiada wykształcenie na poziomie studiów wyższych, którego zasadniczym przedmiotem jest architektura w tym znaczeniu, że poza technicznymi kwestiami planowania i nadzoru budowlanego oraz wykonania obiektów budowlanych obejmuje ona kwestie planowania artystycznego, planowania przestrzeni miejskiej, zarządzania oraz ewentualnie ochrony zabytków, a jeśli tak, to w jakim zakresie?

c) (i) Czy udzielenie odpowiedzi na pytania a) i b) zależne jest od tego, w jaki sposób zazwyczaj używa się tytułu zawodowego „architekta” w innych państwach członkowskich (art. 48 ust. 1 dyrektywy);

(ii) lub czy wystarczające jest ustalenie, w jaki sposób zazwyczaj używa się tytułu zawodowego „architekta” w rodzimym państwie członkowskim oraz w przyjmującym państwie członkowskim;

(iii) lub czy zakres czynności zazwyczaj związanych na obszarze Unii Europejskiej z pojęciem architekta można wywieść z art. 46 ust. 1 akapit drugi dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-479/13)

(2013/C 344/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że stosując obniżoną stawkę podatku VAT do książek cyfrowych (lub elektronicznych), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 96 i 98 dyrektywy VAT (¹) w związku z załącznikami II i III do tej dyrektywy oraz jej rozporządzeniem wykonawczym (²);

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi jeden zarzut na poparcie swojej skargi, dotyczący nieprzestrzegania przepisów dyrektywy VAT w przepisach krajowych, nakładających obniżoną stawkę 7 % od dnia 1 stycznia 2012 r., a następnie stawkę 5,5 % od dnia 1 stycznia 2013 r. na dostawy książek elektronicznych.